

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Svend Jakobsen: Det er en meget lille lovændring, vi har for her. Den skal skabe mulighed for, at der kan ydes lån af bygge- og boligfonden til modning og arealkøb til en lavere rente end markedsrenten.

Jeg synes, det er rigtigt her ved anden behandling at oplyse, at ministeren har meddelt, at han med det nuværende renteniveau vil finde en rentesats på 7 pct. passende.

Sigtet hermed er at give kommunerne mulighed for og animere dem til at føre en aktiv jordpolitik, hvilket absolut er stærkt påkrævet.

Formanden: Der må være mere ro i alle dele af salen.

Svend Jakobsen: Jeg vil nøjes med her ved anden behandling at slå fast, at behovet for, at der ude i kommunerne føres en aktiv jordpolitik, ikke er blevet mindre, end da vi havde lovforslaget til første behandling. Jeg skal derfor anbefale tinget at føre lovforslaget frem til vedtagelse, og jeg skal give min gruppes tilslutning til dets gennemførelse.

Clara Munck: Jeg kan kun beklage, at hverken boligministeren eller regeringen har været lydhøre over for de bemærkninger, der blev gjort ved lovforslagets første behandling. Jeg pegede dengang på mit partis vegne bl. a. på, at vi ikke fandt nogen anledning til, at staten skulle animere kommunernes lånetrang, navnlig ikke på et tidspunkt, hvor vi erkendte, at vi af hensyn til erhvervslivet måtte se meget alvorligt på spørgsmålet om kapitaltilførsel.

Vi har i udvalget selvfølgelig undersøgt det, hr. Svend Jakobsen talte om som kommunernes behov. Jeg skal ikke her komme ind på deres behov for aktiv jordpolitik, men vi har i hvert fald måttet konstatere, at der ikke er noget væsentligt behov for, at staten stiller midler til rådighed, oven i købet under markedsrente, til udlån

til kommunerne. Vi har fået oplyst fra Kommunekreditforeningen, at man ikke på noget tidspunkt har måttet afslå at yde et lån, når der har været søgt om det fra kommunal side.

Vi har siden første behandling på et par områder, bl. a. i finansudvalget, behandlet kommunernes økonomi. Vi har hørt indenrigsministeren, der havde et beløb på 45 mill. kr. til rådighed til udlån til kommuner med vækstproblemer, erklære, at disse penge har der ikke været brug for. Vi ved, at boligministeren har et stort beløb til rådighed, som kunne være brugt til forskudsrefusion til kommuner i anledning af boligsikringen. Det har der heller ikke været søgt om. Derfor kan jeg ikke se nogen som helst begrundelse for, at regeringen ikke har kunnet følge oppositionen i dens forslag om, at disse 58 mill. kr. til udlån i indeværende år bliver sparet.

Vi har fra konservativ side i forbindelse med de store statsspareforhandlinger i det politisk-økonomiske udvalg stillet direkte forslag om, at boligministeren ikke i indeværende finansår disponerer over sine 58 mill. kr. og næste år ikke disponerer over de 67 mill. kr., idet vi selvfølgelig har godtaget den disposition, der var truffet.

Jeg må beklageligvis ende omtalen af dette lovforslag med at sige, at der ikke har været lydhørhed i regeringen. Jeg skal ikke sige mere om erhvervslivet, det skal jo drøftes i den kommende uge; men vi kan i hvert fald ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Guldberg: Jeg skal på venstres vegne, ud over hvad der fremgår af betænkningens mindretalserklæring, pege på, at vi i det hele taget er meget utilfredse med, at boligministeren med dette som med en række andre lovforslag tilsyneladende fortsætter med en tilskudspolitik, som efter vores opfattelse er hovedårsagen til de høje priser i nybyggeriet og baggrunden for mulighederne på hele dette område for mere forretningsmæssige spekulationer.

Når staten låner penge ud til underrente, er det et tilskud, og når staten giver tilskud, enten det så er til kommuner eller til selskaber, forøger man efterspørgslen og dermed prisen for alle dem, der skal handle på området uden tilskud.